GESTIONAREA FRONTIERELOR EXTERNE

Această fișă descriptivă explică politica UE de gestionare a frontierelor. Această politică a fost nevoită să se adapteze la evoluții importante, cum ar fi sosirea unui număr fără precedent de refugiați și migranți în situație neregulamentară și, din 2015, au ieșit la iveală mai multe deficiențe în politicile UE privind frontierele externe și migrația. Provocările legate de creșterea fluxurilor de migrație mixtă în UE și de preocupările crescute în materie de securitate au declanșat o nouă perioadă de activitate în domeniul protejării frontierelor externe ale UE.

TEMEI JURIDIC

— Articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) se referă la conjuncția dintre măsurile adecvate privind controlul la frontierele externe și libera circulație a persoanelor;

— Articolele 67 și 77 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se referă la spațiul de libertate, securitate și justiție și la gestionarea frontierelor externe.

OBIECTIVE

Un spațiu unic fără controale la frontierele interne – spațiul Schengen – implică și o politică comună în materie de gestionare a frontierelor externe. Articolul 3 alineatul (2) din TUE prevede „măsuri adecvate privind controlul la frontierele externe”. Prin urmare, UE își propune să stabilească standarde comune cu privire la controalele la frontierele sale externe și să pună treptat în practică un sistem integrat pentru gestionarea acestor frontiere.

REALIZĂRI

Primul pas către o politică comună de gestionare a frontierelor externe a fost făcut la 14 iunie 1985, când cinci dintre cele zece state membre, la vremea respectivă, ale Comunității Economice Europene, au semnat un tratat internațional, așa-numitul Acord Schengen, lângă orașul de frontieră din Luxemburg, Schengen, acord care a fost completat cinci ani mai târziu cu Convenția de punere în aplicare a acordului Schengen. Spațiul Schengen, zona fără frontiere creată de *acquis*-ul Schengen (denumirea colectivă a acordurilor și normelor), cuprinde în prezent 29 de țări europene[1].

A. Acquis-ul Schengen privind frontierele externe

Acquis-ul Schengen privind frontierele externe se bazează pe *acquis*-ul inițial inclus în ordinea juridică a UE prin Tratatul de la Amsterdam (1.1.3). Normele sale pot fi găsite în cadrul unei game largi de măsuri, care pot fi împărțite relativ în următoarele teme:

[1]Țările nu includ statele membre UE Cipru și Irlanda. Cu toate acestea, spațiul Schengen include patru state care nu sunt membre ale UE: Islanda, Elveția, Norvegia și Liechtenstein. Danemarca are o clauză de neparticipare prevăzută de titlul V din TFUE (Protocolul 22), dar participă pe o bază interguvernamentală.

1. Codul frontierelor Schengen

Codul frontierelor Schengen este pilonul central al gestionării frontierelor externe. Acesta stabilește norme privind punctele de trecere a frontierelor externe și condițiile care reglementează reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne. El obligă statele membre să efectueze verificări sistematice prin consultarea bazelor de date relevante cu privire la toate persoanele, inclusiv cele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului UE (și anume cetățenii UE și membrii familiilor lor care nu sunt cetățeni ai UE) la trecerea frontierelor externe. Aceste baze de date includ Sistemul de informații Schengen (SIS) și baza de date a Interpolului privind documentele de călătorie furate sau pierdute. Aceste obligații se aplică la toate frontierele externe (aeriene, maritime și terestre), atât pentru intrare, cât și pentru ieșire.

La 10 iulie 2024, a intrat în vigoare cea mai recentă reformă a Codului frontierelor Schengen, Regulamentul (UE) 2024/1717. Această reformă introduce măsuri de soluționare a unor probleme precum instrumentalizarea migrației și urgențele de sănătate publică. În cazul urgențelor sanitare, ea permite introducerea unor restricții temporare armonizate de călătorie la frontierele externe ale UE, în urma unei decizii a Consiliului. În cazurile de instrumentalizare a migrației, statele membre pot limita numărul de puncte de trecere a frontierei sau pot reduce programul lor de funcționare. Revizuirea clarifică și cadrul existent pentru reintroducerea și prelungirea controalelor la frontierele interne în cazul unor amenințări grave. În plus, scopul său este de a consolida coordonarea și schimbul de informații între statele membre, asigurând un cadru mai solid și mai prompt în reacții pentru gestionarea spațiului Schengen.

Mecanismul de evaluare Schengen, Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului a intrat în vigoare în noiembrie 2014 și a instituit un program de evaluare multianual pe cinci ani pentru perioada care se încheie la 31 decembrie 2019. Acest mecanism a fost menit să examineze toate componentele *acquis*-ului Schengen, inclusiv prin revizuirea și evaluarea modului în care statele membre efectuează controale la frontierele externe, precum și a tuturor actelor cu putere de lege și a operațiilor relevante. Mecanismul acordă o atenție deosebită respectării drepturilor fundamentale. Evaluările pot viza, de asemenea, măsuri conexe legate de frontierele externe, politica în domeniul vizelor, cooperarea polițienească și judiciară (în materie penală), SIS și protecția datelor. Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului a fost abrogat prin Regulamentul (UE) 2022/922 al Consiliului. Mecanismul de evaluare Schengen actualizat sporește eficiența, promovează dialogul politic cu privire la rezultatele evaluărilor și consolidează evaluarea respectării drepturilor fundamentale.

2. Sistemul de informații Schengen (SIS)

SIS este un sistem de schimb de informații și bază de date care contribuie la asigurarea securității internaționale în spațiul Schengen, unde nu există niciun control la frontierele interne. Este sistemul informatic cel mai utilizat și mai eficient al UE în spațiul de libertate, securitate și justiție (4.2.1.). Autoritățile din întreaga UE utilizează SIS pentru a introduce sau a consulta semnalări privind persoane și obiecte căutate sau dispărute. Acesta conține peste 93 de milioane de semnalări și a fost consultat de către autorități de peste 15 miliarde de ori până în 2024, cu peste 397 000 de rezultate (rezultate pozitive pentru căutări). SIS a fost consolidat recent prin intermediul unor

norme actualizate care vor aborda potențialele lacune din sistem și vor introduce mai multe modificări esențiale la tipurile de semnalări introduse.

SIS se bazează pe mai multe instrumente juridice, care iau forma unor regulamente separate:

— Cooperarea polițienească și judiciară în materie penală;

— Verificări la frontiere;

— Returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală;

— Introducerea în Sistemul de informații Schengen (SIS) de semnalări privind existența unor informații referitoare la resortisanți ai țărilor terțe în interesul Uniunii.

Aceste regulamente creează categorii de semnalare în sistem, cum ar fi privind persoane suspectate sau căutate necunoscute, semnalări preventive pentru copii expuși riscului de răpire de către unul dintre părinți, semnalări în scopul returnării și o semnalare legată de deciziile de returnare emise pentru resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală.

3. Instrumentul pentru managementul frontierelor și vize (IMFV)

Nu toate statele membre ale Uniunii au frontiere externe și nu toate sunt afectate în mod egal de fluxurile de trafic de frontieră. Prin urmare, UE alocă fonduri pentru a compensa o parte din costurile statelor membre ale căror frontiere sunt, de asemenea, frontierele externe ale UE. Instrumentul pentru managementul frontierelor și vize (IMFV) din cadrul Fondului de management integrat al frontierelor se ridică la o sumă totală de 7,92 miliarde EUR pentru perioada 2021-2027. Îmbunătățirea controalelor la frontieră, furnizarea de servicii eficiente în materie de vize, precum și investițiile în sisteme informatice, infrastructură și sprijin operațional pot fi finanțate prin IMFV.

4. Sistemul de intrare/ieșire (EES)

Sistemul de intrare/ieșire (EES) este un sistem de informații care accelerează și consolidează verificările la frontiere pentru resortisanții țărilor terțe care călătoresc în UE. EES înlocuiește ștampilarea manuală a pașapoartelor la frontieră cu înregistrarea electronică în baza de date.

Principalele obiective ale EES sunt:

— reducerea timpului legat de verificările la frontieră și îmbunătățirea calității acestor verificări, prin calcularea automată a șederii autorizate pentru fiecare călător;

— asigurarea identificării sistematice și fiabile a persoanelor care depășesc durata de ședere autorizată;

— consolidarea securității interne și a luptei împotriva terorismului, permițând autorităților de aplicare a legii accesul la istoricul călătoriilor.

Accesul la EES se acordă autorităților naționale de aplicare a legii și Europolului, dar nu și autorităților din domeniul azilului. Posibilitatea de a transfera date în scopul aplicării legii sau al returnării către țări terțe și statele membre ale UE care nu participă la EES este permisă, dar doar în anumite condiții. EES înregistrează datele călătorilor (numele,

tipul documentului de călătorie, amprentele digitale, imaginea facială, data și locul de intrare și de ieșire) **la trecerea frontierelor externe ale spațiului Schengen**. Se aplică tuturor resortisanților țărilor terțe, atât celor care au nevoie de viză, cât și celor care sunt scutiți de viză. Este utilizat și de autoritățile consulare și de frontieră. Agenția UE eu-LISA este responsabilă de dezvoltarea și gestionarea sistemului. Data de 10 aprilie 2026 marchează finalizarea implementării treptate a EES în spațiul Schengen.

5. Mecanismul de suspendare a vizelor

Mecanismul de suspendare a vizelor (VSM) este prevăzut în Regulamentul (UE) 2018/1806 privind vizele. La 7 octombrie 2025, Parlamentul European a sprijinit o revizuire a VSM. Acest mecanism permite UE să reintroducă temporar vizele pentru resortisanții anumitor țări din afara UE în cazul unor probleme de securitate. Printre noile motive de suspendare a vizelor se numără amenințările hibride, sistemele de acordare a cetățeniei pentru investitori care generează preocupări de securitate, lipsa alinierii la politica UE în domeniul vizelor, încălcările Cartei ONU, ale legislației internaționale în materie de drepturile omului sau ale dreptului internațional umanitar de către o țară din afara UE și nerespectarea hotărârilor judecătorești internaționale.

În ianuarie 2026, Comisia a adoptat prima strategie a UE în materie de vize pentru a aborda politica în domeniul vizelor mai strategic. Strategia urmărește să consolideze controalele de securitate, să faciliteze accesul persoanelor care contribuie la economia și societatea UE și să facă politica în domeniul vizelor mai inteligentă prin inovare.

6. Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex)

Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european (EBCG) este Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (EBCGA/Frontex) și autoritățile naționale combinate.

EBCG a devenit operațională în octombrie 2016. Această agenție descentralizată se ocupă de monitorizarea frontierelor externe ale UE și, împreună cu statele membre, de identificarea și abordarea oricăror posibile amenințări la adresa securității la frontierele externe ale UE. Domeniul de aplicare al activităților EBCGA/Frontex include un sprijin mai mare pentru statele membre în domeniul gestionării migrației, al luptei împotriva criminalității transfrontaliere și al operațiunilor de căutare și salvare. Frontex ajută și la returnarea migranților în țările lor de origine, acționând în conformitate cu deciziile luate de autoritățile naționale. Pe baza unei propuneri a Comisiei, Consiliul îi poate solicita agenției să intervină și să acorde asistență statelor membre în circumstanțe excepționale. Este vorba de cazurile în care:

— un stat membru nu respectă (într-un termen stabilit) o decizie obligatorie a consiliului de administrație al agenției de a remedia vulnerabilitățile legate de gestionarea frontierelor sale precum și

— există o presiune specifică și disproporționată la frontierele externe, care pune în pericol funcționarea spațiului Schengen. Dacă un stat membru se opune unei decizii a Consiliului de a acorda asistență, celelalte țări UE pot reintroduce temporar controale la frontierele interne.

În noiembrie 2019, agenția a fost consolidată cu un nou mandat și mijloace și competențe proprii pentru a proteja frontierele externe, a efectua returnările mai eficient și a coopera cu țările din afara UE. Piatra de temelie a acestei agenții

consolidate va fi o rezervă permanentă de 10 000 de polițiști de frontieră cu competențe executive, care vor sprijini statele membre în orice moment. De asemenea, ea are un mandat mai puternic pentru returnarea migranților în țara lor de origine și cooperează mai îndeaproape cu statele care nu sunt membre ale UE, inclusiv cu cele care nu se află în vecinătatea imediată a UE. În conformitate cu strategia de securitate internă a Comisiei, protectEU, din aprilie 2025, Comisia intenționează să propună acte legislative pentru a consolida rolul și sarcinile Frontex în 2026, triplând în același timp numărul angajaților Frontex, acesta urmând să ajungă la 30 000 cu timpul.

B. Evoluții ale gestionării de către UE a frontierelor sale externe

Ritmul evoluțiilor a crescut odată cu pierderile de vieți omenești la scară largă din Marea Mediterană din ultimii ani și cu afluxul masiv de refugiați și de migranți începând din septembrie 2015.

Înainte de criza refugiaților din 2015, numai trei țări UE ridicaseră garduri la frontierele externe pentru a-i împiedica pe migranți și pe refugiați să ajungă pe teritoriul lor: Spania (lucrările de construcție au fost finalizate în 2005 și extinse în 2009), Grecia (lucrările au fost finalizate în 2012) și Bulgaria (ca răspuns la gardurile Greciei, lucrările fiind finalizate în 2014). Începând din 2015, un număr tot mai mare de state membre au început treptat să construiască ziduri de frontieră sau garduri. Articolul 14 alineatul (2) din Codul frontierelor Schengen prevede că „intrarea poate fi refuzată numai printr-o decizie motivată care să precizeze motivele exacte ale refuzului". În decembrie 2023, gardurile de frontieră acopereau 1 552 km, ceea ce reprezintă 16 % din frontiera terestră externă a UE. Statele membre au ridicat garduri la frontiera cu țările din afara UE (în special cu Belarus, Maroc și Rusia), inclusiv cu țările candidate la preaderare (Republica Macedonia de Nord, Serbia și Turcia). S-au construit garduri și în spațiul Schengen, cum ar fi cel dintre Austria și Slovenia, în timp ce acțiunile Spaniei din Melilla sunt analizate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg. Atrocitățile comise în zonele în care sunt ridicate garduri sunt confirmate de organizațiile pentru drepturile omului.

Proiectul „Migranți dispăruți" al Organizației Internaționale pentru Migrație a înregistrat peste 35 000 de decese și dispariții în timpul călătoriilor migratorii către Europa începând din 2014.

1. Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)

În septembrie 2018, a fost instituit **Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)**.

Scopul acestui sistem centralizat de informații este de a colecta informații privind resortisanții țărilor terțe care nu au nevoie de viză pentru a intra în spațiul Schengen și de a identifica orice posibile riscuri în materie de securitate sau de migrație neregulamentară. ETIAS are trei funcții principale:

— verificarea informațiilor transmise online de către resortisanții țărilor din afara UE exonerați de obligația de a deține viză înainte de a călători în UE;

— prelucrarea cererilor prin verificarea lor în alte sisteme de informații ale UE [cum ar fi SIS, Sistemul de informații privind vizele (VIS), baza de date a Europol, baza de date a Interpol, EES și Eurodac, baza europeană de date dactiloscopice pentru solicitanții de azil, care permite compararea amprentelor digitale];

— eliberarea de autorizații de călătorie când nu sunt identificate rezultate pozitive sau elemente care să necesite o analiză suplimentară.

Baza de date va fi similară cu sistemele deja existente, de exemplu în SUA (Sistemul electronic de autorizare a călătoriilor), Canada și Australia, printre altele. Avantajele ETIAS includ reducerea întârzierilor la frontiere, îmbunătățirea securității interne, o mai bună prevenire a imigrației ilegale și reducerea riscurilor pentru sănătatea publică. Deși sistemul va efectua verificări prealabile, decizia finală cu privire la acordarea sau refuzul intrării, chiar și în cazurile în care persoana are o autorizație de călătorie valabilă, va fi luată de polițiștii de frontieră naționali care efectuează controalele la frontieră, acționând în conformitate cu normele din Codul frontierelor Schengen. Autorizațiile de călătorie ar trebui să poată fi obținute în câteva minute.

ETIAS se bazează pe două acte juridice distincte [(UE) 2018/1240 și (UE) 2018/1241]. Sistemul este dezvoltat de agenția eu-LISA și urma să fie adoptat până la sfârșitul anului 2025, dar, la 5 martie 2025, miniștrii afacerilor interne din UE au aprobat un calendar actualizat pentru punerea în aplicare a EES și ETIAS. Se preconizează că ETIAS va fi lansat în ultimul trimestru al anului 2026.

2. eu-LISA

Înființată în 2011, eu-LISA este responsabilă cu gestionarea operațională a câtorva sisteme centralizate de informații ale UE în domeniul justiției și al afacerilor interne: SIS, VIS, Eurodac și EES. De asemenea, dezvoltă noi sisteme informatice la scară largă, cum ar fi ECRIS-TCN și ETIAS. În noiembrie 2019, mandatul eu-LISA a fost revizuit, iar capacitatea agenției de a contribui la gestionarea frontierelor, la cooperarea în materie de aplicare a legii și la gestionarea migrației în UE a fost dezvoltată în continuare.

Agenția se angajează să mențină interoperabilitatea și respectarea reglementărilor privind protecția datelor în toate sistemele pe care le gestionează, permițând, în același timp, accesul sigur și eficient al autorităților naționale la informații la nivelul UE. În plus, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția au oficializat acorduri de participare în calitate de state asociate la eu-LISA.

3. Interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul frontierelor

UE a dezvoltat sisteme informatice centralizate la scară largă (SIS, VIS, Eurodac, EES, ETIAS și ECRIS-TCN) în vederea colectării, prelucrării și schimbului de informații esențiale pentru cooperarea în materie de securitate, precum și pentru gestionarea frontierelor externe și a migrației. Din 2019, aceste sisteme de informații sunt interoperabile la nivelul UE, adică capabile să facă schimb de date, astfel încât autoritățile să dispună de toate informațiile necesare, oriunde și oricând au nevoie. Interoperabilitatea înseamnă capacitatea sistemelor de tehnologie a informației de a face schimb de informații și cunoștințe, astfel încât să se evite lacunele informaționale cauzate de complexitatea și fragmentarea acestor sisteme.

Cele două regulamente în vigoare, (UE) 2019/817 și (UE) 2019/818 permit acestor sisteme să se completeze reciproc, contribuie la facilitarea identificării corecte a persoanelor, precum și la combaterea fraudei de identitate. Acestea nu modifică drepturile de acces prevăzute în temeiul juridic pentru fiecare sistem de informații european, ci stabilesc:

— un portal european de căutare, permițând autorităților competente să efectueze simultan căutări în mai multe sisteme de informații ale UE, utilizând atât date biografice, cât și date biometrice;

— un serviciu comun de comparare a datelor biometrice, permițând căutarea și compararea datelor biometrice (amprente digitale și imagini faciale) în mai multe sisteme;

— un registru comun de date de identitate, cu date biografice și biometrice ale resortisanților țărilor terțe, în prezent stocate în mai multe sisteme diferite de informații ale UE;

— un detector de identități multiple, care verifică dacă datele biografice de identitate conținute în căutare există în alte sisteme conectate, pentru a se permite depistarea identităților multiple legate de același set de date biometrice.

4. Pandemia de COVID-19

Restricțiile privind circulația internațională și în interiorul UE a persoanelor au devenit unele dintre cele mai vizibile politici de răspuns la pandemia de COVID-19 de la începutul lunii martie 2020. Mai multe state membre ale UE au închis transportul internațional de călători, iar ulterior au continuat cu restricții suplimentare de călătorie internaționale ale UE, implicând închiderea parțială a frontierelor externe ale UE și restricționarea intrării în UE din țări terțe[2], precum și restricții privind deplasarea persoanelor în interiorul UE[3]. În numeroase cazuri, acest lucru a avut un caracter arbitrar, ineficace și discriminatoriu și a încălcat legislația privind viața privată și azilul, după cum reiese din studiile comandate de Parlament.

5. Criza din Ucraina

În urma invaziei Ucrainei de către Rusia în februarie 2022, peste 6 milioane de persoane au fost deja obligate să se refugieze, în special în țările învecinate. Directiva UE privind protecția temporară permite statelor membre ale UE să acționeze rapid pentru a oferi protecție și drepturi persoanelor care au nevoie de protecție imediată. UE a decis să acorde protecție temporară la nivelul UE persoanelor care sosesc din Ucraina în 2022. Protecția temporară pentru persoanele care fug din Ucraina este în prezent în vigoare până în martie 2027.

ROLUL PARLAMENTULUI EUROPEAN

În trecut, Parlamentul European a avut reacții mixte în ceea ce privește evoluția politicii de gestionare a frontierelor externe. Parlamentul a sprijinit, în linii mari, rolul organizatoric actualizat al EBCGA/Frontex și al celorlalte agenții relevante ale Uniunii, solicitând adesea ca rolul acestora să fie consolidat și mai mult, având în vedere că UE se confruntă cu criza migrației în zona Mediteranei. Deși opinia Parlamentului European în ceea ce privește dezvoltarea EBCGA a fost în mare parte pozitivă, atitudinea sa privind frontierele inteligente a fost mai rezervată. În rezoluția sa din 2013 referitoare la cel de al doilea raport privind punerea în aplicare a Strategiei de

[2]A se vedea „Declarația comună a membrilor Consiliului European", Bruxelles, 26 martie 2020.
[3]Tell Cremades, M., „Studies with a Covid 19 angle" (Studii în contextul epidemiei de Covid-19), Direcția Generală Politici Interne ale Uniunii din Parlamentul European, Departamentul tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale, Parlamentul European, iunie 2021.

securitate internă a UE, Parlamentul a declarat că „posibila dezvoltare a unor noi sisteme informatice în domeniul migrației și al gestionării frontierelor, precum inițiativa «Frontiere inteligente», ar trebui analizată cu atenție, ținând seama în special de principiile necesității și proporționalității”.

În ultimii ani, politica UE de gestionare a frontierelor a trebuit să se adapteze la evoluții semnificative, care decurg și din instabilitățile geopolitice din vecinătatea UE. Parlamentul a răspuns prin adoptarea noului Pact privind migrația și azilul în 2024. Aceasta marchează cea mai importantă reformă a sistemului de migrație și azil din ultimii ani și include o componentă importantă de gestionare a frontierelor. Prin noul pact, se va aplica o procedură accelerată la frontieră pentru solicitanții de azil care probabil nu au nevoie de protecție, care induc în eroare autoritățile sau prezintă un risc în materie de securitate. În plus, persoanele care sosesc la frontierele externe și care nu îndeplinesc condițiile de intrare în UE vor fi supuse unor controale de identificare, de securitate și sanitare.

La 24 aprilie 2024, Parlamentul a adoptat Codul frontierelor Schengen modificat pentru a spori reziliența spațiului Schengen la amenințările grave și pentru a adapta normele Schengen la dificultățile în continuă evoluție.

Parlamentul a insistat întotdeauna asupra necesității ca toate măsurile în domeniul gestionării frontierelor externe să țină seama de *acquis*-ul UE privind frontierele și azilul și de Carta drepturilor fundamentale a UE. Astfel, de o vreme, Parlamentul solicită proceduri fiabile și echitabile. Deputații în Parlamentul European au solicitat deja, în 2016, ca UE să introducă o abordare holistică a migrației la nivelul UE și, în 2022, un sistem adecvat de migrație care să împartă responsabilitatea pentru refugiați. Parlamentul joacă un rol activ în monitorizarea aplicării și respectării *acquis*-ului Schengen. Grupul de lucru pentru controlul Schengen și al frontierelor din cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE) a Parlamentului asigură legătura cu Comisia și cu Consiliul în etapele relevante ale procesului de evaluare și monitorizare. Grupul de lucru al Comisiei LIBE privind punerea în aplicare a Pactului privind migrația și azilul urmărește îndeaproape implementarea pactului sub toate aspectele, inclusiv în ceea ce privește drepturile fundamentale.

Consultați pagina de internet a Parlamentului European privind Schengen.

Această fișă descriptivă a fost pregătită de Departamentul tematic pentru justiție, libertăți civile și afaceri instituționale. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați site-ul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

Olga Johanna PASSAMERA
04/2026